

kommande. Den ærede Marineminister yttrede, som sagt, at der var indkommet Begjæring om Anskaffelse af nye Geværer af samme Slags som dem, der skulde anvendes ved Armeen, og jeg tilføjer, at jeg selv tidligere har troet, at naar Armeen fik nye Geværer, vilde vi netop kunne bruge det samme Slags ved Flaaden, thi dertil vare vi vant, men ved at see noget nærmere efter i Commissionens Arbejde, og ved at see paa de Modeller, der ere staaede tilbeie, er jeg kommen til en anden Anskuelse, idet jeg troer, at en anden Model vil egne sig bedre for Marinen end den, der er foreslagt til Brug for Infanteriet. Noget Resultat i den Henseende formener Udvalget ikke, at Marineministeriet kan have opnaaet, idet ikke nogen af Marinens Artilleriofficere eller nogen Søofficer har havt Sæde i Commissionen, og man har derfor Grund til at troe, at man ikke i Marinen saa nøie kjender det Resultat, hvortil Commissionen er kommen. Det havde været ønskeligt, om en Søofficer havde havt Sæde i den og havde kunnet følge den i dens Udvikling, men det Forsømt kan vel endnu indhentes, og inden Marinen skrider til at begjære en Bevilling til nye Geværer, vilde det vist være hensigtsmæssigt at overbeie, af hvilken Art de skulde være. — Endnu et Punkt skal jeg tillade mig at berøre, nemlig det, at Udvalget ved at indstille til Thinget en saa stor Bevilling som den, der fordrer i det foreliggende Lovudkast, ogsaa maatte være betænkt paa, om Staten var istand til at bære denne store Udgift, og hvorfra Midlerne dertil skulde tages. Man havde kun en Foreskilling derom efter Finantslovsforslaget, som det foreligger, og den Udtalelse, der er fremkommen fra Regjeringen om, at der vil blive forelagt Forslag om en ny Skat, men dette Spørgsmaal har Udvalget ikke kunnet drøfte i Detaillen, idet dette vilde have ført meget for vidt, og man endnu ikke veed, hvorledes Finantsloven vil blive affattet. Derimod fremstiller der sig i Forbindelse hermed et andet Spørgsmaal, idet det nemlig synes at være en rigtig Tanke, at der er en Bærelvirkning i Staterne mellem Materielanskaffelserne og Materielanskaffelserne, saaledes at de, naar endeel Materiel bortfælges, ville vinde et Slags

Ret til for de indvundne Penge at anstafte sig nyt Materiel. Denne Tanke er paa en Maade kommen til bestemt Udtryk i den Bevilling for Marineministeriet, som foreligger iaar, idet der er en Paragraph, som siger, at, hvis Ministeriet bortfælgte Pantserfregatten „Danmark“, maa det benytte $\frac{3}{4}$ af den indkomne Sum til andet Materiel. Udvalget har derfor forespurgt hos Krigsministeren, om der ikke, naar saameget nyt Materiel anstaftes, er noget ældre, som bliver gjort ubrugeligt og kan bortfælges, for at lette Statskassen en Deel af den Byrde, der vil komme til at hvile paa den ved den store Udgift. Man har faaet ophlyst, at der virkelig under Krigsbestyrelsen er endeel gammelt Materiel til Værdi af mindst 150,000 Rd., og Spørgsmaalet stillede sig derfor saaledes for Udvalget, om man skulde indsette i Lovudkastet som Betingelse, at denne Sum 150,000 Rd. saasnart som muligt skulde indvindes ved Salg, eller om man kun skulde henstille til Regjeringen, at den skulde bortfælg det ældre Materiel saasnart som muligt. Da det imidlertid er vigtigt, at hele Bestillingen skeer paa eengang, og da det muligt kunde volbe Regjeringen Forlegenhed, naar den skulde vente, indtil Salget havde fundet Sted, samt da Udvalget ikke har Ret til at drage i Tvivl, at Regjeringen snarest muligt vil bortfælg de Gjenstande, der nu blive ubrugelige, har Udvalget ladet sig nøie med det Tilfagn, der er givet af den høitærede Minister. Jeg skal i denne Henseende henvise til et Punkt i Finantsforslaget, nemlig § 10 Nr. 9, hvor der er opsørt en Indtægt af Realisationer ved Militairtaterne paa 100,000 Rd., hvilken efter Udvalgets Overbeviisning uden Fare kunde forøges med de 150,000 Rd., som her ere omtalte, saaledes at der altsaa paa Indtægtsiden, som Realisationer under Militairtaterne, kom til at staae 250,000 Rd., der uden al Tvivl ville kunne gaae ind i Statskassen i Løbet af Finantsaaret. Der kan kun være Tvivl om, hvorvidt disse 150,000 Rd. skulde blive ved Krigsministeriet og fra dette udbetales til nye Geværer, eller om de skulde gaae ind i Finantserne og derfra udbetales. Da denne Tanke allerede er fremfat i Betænkningen, uden at der hverken fra Finantsudvalgets eller fra enkelte Medlemmers